

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmål nr. 8:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra De danske Landboforeninger, Landbrugsraadet, Dansk Familielandbrug, Dansk Erhvervsgartnerforening og Dansk Erhvervsjordbrug. Herunder bedes ministeren udførligt kommentere spørgsmålet om klageadgang i forhold til kommunernes administration af påbud om nedsivning eller forbedret rensning, gartnerierne specielle situation og grunden til, at ministeren har fraveget betænkningens forslag til finansiering.

Svar:

Spildevandsudvalget har ikke kunnet opnå enighed om at anbefale en bestemt finansieringsløsning. Der er derfor i lovforslaget valgt en løsning, der bygger på kloakforsyningen, og som sikrer solidaritet og lighed mellem by og land. Spildevandsområdet er et fuldstændigt brugerfinansieret område, og set i lyset heraf forekommer en tilskudsordning ikke som en god idé. Spildevandshåndtering har desuden altid været et kommunalt anliggende, og en statslig tilskudsordning ville være et brud med en lang tradition på spildevandsområdet. Derudover har den solidariske løsning flere fordele. Man fastholder princippet om, at forurenere betaler, og om fuld brugerbetaling, ligesom man fastholder, at spildevandsrensning er et lokalt, kommunalt anliggende. Solidariteten går endvidere begge veje. De ejendomme, der allerede er tilsluttet, skal være solidariske med de ejendomme, der siger ja tak til tilbudet om at blive tilknyttet, og de ejendomme, der bliver tilknyttet, skal være solidariske med de ejendomme, der allerede er tilsluttet, hvilket f.eks. kan blive aktuelt ved højere driftsudgifter inden for kloakopland samt ved renovering af kloakanlæggene i byområderne. Derudover må man huske på, at der tidligere var pligt for kommunerne til at yde tilskud til kloakforsyningerne. De ejendomme, der ligger i det åbne land, har således tidligere været med til at yde

tilskud til kloakeringen i byerne via skattebetalingen. Set i lyset heraf forekommer det derfor ikke helt så urimeligt, at ejendommene i byerne nu skal være med til at løfte byrderne i det åbne land.

Angående spørgsmålene om dokumentationskrav, klageadgang og beskyttelsesperiode ved meddelelse af påbud kan der knyttes følgende bemærkninger. Der er i betænkningen og i lovforslagets bemærkninger redegjort for de i praksis gældende dokumentationskrav i forbindelse med udstedelse af påbud, og det har ikke under udvalgsarbejdet været på tale at ændre denne praksis.

Spørgsmålet om klageadgang og en vis beskyttelsesperiode har været taget op under udvalgsarbejdet, men har ikke fundet flertal. Det fremgår i stedet af betænkningen, at udviklingen i kommunernes administration af påbud bør følges for at sikre, at der er en tilstrækkelig ensartethed i administrationen, og at kommunerne bør tilstræbe en langsigtet planlægning, således at et påbud om forbedret rensning ikke efterfølges af et krav om tilslutning til offentlig kloak eller et fornyet påbud inden for en kortere tidshorizont. Man har ved lovforslagets udarbejdelse, i overensstemmelse med udvalgets anbefalinger, ikke fundet, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at indsætte en klageadgang eller en beskyttelsesperiode. Desuden skal man være opmærksom på, at der heller ikke i den nuværende miljøbeskyttelseslovs § 30 er adgang til at påklage et påbud om forbedret rensning til anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder, og at disse anlæg heller ikke er omfattet af en beskyttelsesperiode.

Det har Miljøstyrelsen bekendt ikke givet anledning til væsentlige problemer. Der har således ikke indtil videre været grund til at tvivle på, at kommunernes påbud er fagligt velunderbyggede, og at kommunerne ikke giver påbud i unødigt omfang. En indsættelse af en beskyttelsesperiode vil desuden ikke harmonere med miljøbeskyttelseslovens opbygning i øv-